

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-308

10.02.2017

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Зубача Л. Л., оголошений на засіданні Верховної Ради України 10 лютого 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 151/5-96

"08" лютого 2017р.

Прем'єр-міністру України
В. Гройсману

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо коригування формул
розподілу субвенцій з державного бюджету
місцевим бюджетам*

Шановний Володимире Борисовичу!

Користуючись нагодою, дозвольте засвідчити Вам свою повагу та шанування!

Необхідність звернення викликане потребою захистити право територіальних громад України на справедливий розподіл суспільного блага (бюджетних коштів) та забезпечити проведення неупередженої регіональної фінансової політики, яка б дійсно сприяла формуванню спроможних територіальних громад.

На жаль, чинна система бюджетних трансфертів, яка реалізується на базі визначених урядом формул розподілу коштів, не втілює закріплений Бюджетним кодексом України принцип справедливості та неупередженості. Більше того, така несправедливість лише загострилась в умовах децентралізації та призводить до ще більшого ослаблення громад, які утворились, наприклад, навколо малочисельного міста чи селища міського типу.

Причиною цього є використання урядом в основі формул розподілу коштів застарілу та необ'єктивну класифікацію населених пунктів (сільські і міські населені пункти), нераціональну систему адміністративно-територіального устрою, яка, фактично, є об'єктом реформування. Таким чином, з однієї сторони, ми реформуємо територіальну організацію влади, а з

іншої сторони, фінансові стимули реформування все одно прив'язуємо до старої системи територіальної організації.

Для правильного розуміння суті звернення вважаю за необхідне вказати наступне. Оприлюднені дані державної статистики давно демонструють загальну суперечливість існуючої класифікації населених пунктів, яка абсолютно не відображає реальну ситуацію, а швидше спотворює її.

Так, наприклад, станом на 01.01.2015 р. в Україні серед 29 733 населених пунктів налічується 460 міст та 885 селищ міського типу, які відносяться до міських поселень. Згідно чинної на сьогодні класифікації населених пунктів одним з основних критеріїв віднесення до категорії міст є чисельність населення понад 10 000 осіб, до селищ міського типу – понад 2000 осіб, а всі решта відповідно повинні класифікуватись як села.

Проте, сьогодні населення понад 200 селищ міського типу складає менше 2000 осіб, близько 100 міст мають населення менше 10 000 осіб (з них близько 20 міст з чисельність менше 5 000 осіб). В той же час, в Україні сьогодні налічується близько 100 сіл, населення яких перевищує 5000 осіб.

Якщо цю статистику перенести на мову бюджетних трансфертів, то маємо ситуацію, коли ці 200 смт та 100 малочисельних міст у результаті свого статусу «міського населеного пункту» недоотримують освітню субвенцію, яка для міських поселень встановлює занижені коефіцієнти. А якщо такі «умовно міські» населені пункти утворили об'єднану територіальну громаду, щоб покращити свою спроможність, то субвенція на розвиток інфраструктури все одно не стає фінансовим стимулом для розвитку, оскільки розраховується лише на кількість сільського населення.

В той час, як великі села, які і до об'єднання в територіальні громади мали достатній людський і територіальний ресурс, мають право ще отримати значну субвенцію на формування інфраструктури.

За таких умов, не може йти мова про справедливий розподіл суспільного блага та про стимулювання територіальної реформи, бо фінансові стимули держави спрямовані, фактично, на знищення малочисельних міст та селищ міського типу.

Ця ситуація ускладнюється ще й тим, що за відсутності закону про адміністративно-територіальний устрій немає механізму зміни категорії населеного пункту, зокрема для пониження категорії, і такі поселення стають «жертвами» свого статусу.

Кабінет Міністрів України володіє достатніми повноваженнями, щоб скорегувати формули розподілу коштів та відновити справедливість для територіальних громад у відповідності до затвердженої Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади, яка базовим елементом устрою визначила громаду без прив'язки до категорії міст, сіл чи селищ.

Враховуючи вищевказане, з метою невідкладного врегулювання цього питання та керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу:

- 1) скорегувати формулу розподілу субвенцій на формування інфраструктури територіальних громад на 2017 рік з тим, щоб підтримувати всі територіальні громади чисельністю до 5 000 осіб, а не лише ті, які мають статус сільського населеного пункту;
- 2) внести відповідні зміни до постанов Кабінету Міністрів України від 26 червня 2015 р. № 435 «Про затвердження формули розподілу освітньої субвенції між місцевими бюджетами», скорегувавши формулу розрахунку освітньої субвенції з прив'язкою не до категорії населеного пункту (міського чи сільського), а до кількості населення у відповідному поселенні.

З повагою

Народний депутат України

Зубач Л.Л.

посв. №151